

Mijn naam is Riky Kranz, ruim 6 jaar ben ik bij Avans werkzaam geweest van 1 januari 2000 tot 1 april 2006.

Niet eens zo lang, maar wel nadrukkelijk aanwezig.

Begonnen bij studentenzaken heel rustig. Na jaren een drukke baan in opsporingsland was deze functie heel fijn. Ik heb er ook veel geleerd over het onderwijsproces en studenten. Ik was heel blij dat Henk v.d. Brink (Hoofd Studentenzaken) mij destijds de kans gaf om in mijn eigen woonplaats te kunnen gaan werken. Eerder moest ik veel reizen en heel vroeg uit bed. Nu kon ik op de fiets naar mijn werk. Heerlijk!

Maar na ongeveer een jaar werkzaam geweest te zijn bij Studentenzaken, had ik 's-avonds toch te veel energie over en dat kan wel eens lastig zijn voor je omgeving. Ik keek rond naar iets anders en vond een baan bij het ziekenhuis, maar in diezelfde tijd vertrok ook Joost Ijpelaar bij de Facilitaire Dienst. Dus toch maar niet naar het ziekenhuis en gokken op de baan van Joost. 5 Minuten voor het sluiten van de vacaturedatum solliciteerde ik naar zijn functie, want de Hogeschool was voor mij toch wel een werkgever waar ik mij thuis voelde. Binnen 1 dag had Marianne Voorn, hoofd van de afdeling, haar keuze gemaakt. Ik heb mij nooit verveeld en voelde mij als een vis in het water bij de Facilitaire Dienst. Regelen, organiseren, klaar staan voor studenten en medewerkers, op het juiste moment op de juiste plek zijn en betrokken zijn bij het proces waar alles om draait. Mede dankzij het vertrouwen van al mijn leidinggevenden heb ik veel mooie herinneringen aan Avans Hogeschool. Enkele hoogtepunten wil ik graag toelichten:

- De brand in 2001 in de Kunstacademie, om 6 uur aan de poort staan om op een spontane manier te controleren of alle 40 schoonmakers er waren en niet weer door een zijdeur vertrokken; 6 keer per dag controleren. Het viel niet mee, want die gasten leken allemaal op elkaar. Samenwerken aan de opbouw van de Kunstacademie met Piet Fioule en met projectleider Patrick Keller van de firma Koeter, een kanjer om mee te mogen werken.
- Evenementen zoals het Prinses Christina Concours, de voorbereidingen en 2 dagen concours samen met de leiding en de medewerkers van het PCC er voor iedereen zijn waar nodig; het was een feest om dit mee te mogen organiseren .
- Studentenhuisvesting: Jammer genoeg hebben wij zelf geen kinderen, maar jarenlang heb ik er 40 tot 80 gehad. Het was o.a. mijn taak om de buitenlandse studenten keer op keer erop te wijzen dat hun kamers en de rest van het appartement er acceptabel moesten uitzien tijdens hun verblijf en zeker als ze vertrokken. Dat neemt niet weg dat ik in de zomervakanties vaak alle kamers, keukens, toiletten en douches nog eens grondig moest aanpakken. Toch heb ik nu nog leuke contacten overgehouden uit de tijd met de buitenlandse studenten.
- Interne verhuizingen stonden ook iedere vakantie op ons lijstje, het viel niet altijd mee om het iedereen naar de zin te maken. Inpakken/uitpakken, weer een andere plek, een goede communicatie was zeker noodzakelijk.
- Open Avonden en Open Dagen; ik heb er veel gehad. Het parkeren van de auto's van de bezoekers was altijd weer een probleem. Te weinig parkeerplaatsen, maar met medewerking van de HAS, mochten wij gebruik maken van hun parkeerterrein. Dankzij goed overleg met de parkeerpolitie hebben wij regelmatig parkeerbonnen kunnen omzeilen.
- Ook het veranderingsproces van de readers en dictaten van de repro/winkel naar InteE was een hele stap. In het begin was het even wennen voor iedereen, maar toch wist InterE met zijn professionele inzet het vertrouwen van de docenten en studenten te winnen en het project slaagde.
- Reorganisaties/fusie:
Het is in een organisatie steeds weer aanpassen. Ook de fusie van de Hogeschool 's-Hertogenbosch en Stichting Brabantse Hogeschool is voor mij een blauwdruk van eerdere fusies bij vorige werkgevers. Je moet in ieder geval proberen om er positief mee om te gaan. Kun je dat niet dan heb je zelf het grootste probleem, want die trein holt door en als jij van die trein springt, valt het niet mee om die laatste wagon weer in

te halen. Alles heeft zijn positieve en negatieve kanten, maar je werk moet je toch doen, dus blijf optimistisch, dan vallen de negatieve kanten weg tegen al het positieve.

- Verbouwing Avans Hogeschool Onderwijsboulevard 215:10 juni 2005 werd begonnen met de verbouwing in een school waar gewoon onderwijs gegeven moet worden met toen al meer dan 6000 studenten. Avans moest met de tijd mee, van klassikaal onderwijs naar een modern Leermiddelen Innovatiecentrum. Ook moest er vóór de startdatum al veel vergaderd en geregeld worden. Een groot aantal ruimtes in ons gebouw kwam te vervallen door de verbouwing, meubilair moest elders worden opgeslagen en er moesten lokalen gehuurd worden bij het Koning Willem I College, want het onderwijs moest doorgaan. Voor de medewerkers van het KWI was het ook wennen; in een keer grote studenten bij de mbo-ers. Deze verbouwing duurde 6 fases en de afronding stond gepland eind december 2006.

Veel werk is er verzet samen met Ton Vissers, de projectleider van Gebouw 2005.

Ton heeft mij vaak als een brullende leeuw aan de telefoon gehad, Gelukkig had hij regelmatig het antwoordapparaat aan staan en was ik weer een beetje gekalmeerd als hij mij terugbelde. Samen met de ICT-dienst en de conciërges hebben wij veel

gedaan, heel veel gesjouwd in de weekenden, de avonduren, maar ook veel gelachen. Haalden wij de deadline? Neen, nou dan ook nog maar op de zondagen werken. Ja zeker, ook de aannemer en de installateur en de schoonmaakdienst, want

de school moest open maandag 22 augustus 2005, fase 1 moest klaar zijn.

Zondagavond 21 augustus om 19.00 uur; het was gelukt!

Avans bleef de beste Hogeschool van Nederland, ondanks deze enorme

verbouwing.!

- Studenten/ studieverenigingen: In de jaren 2000-2006: CBSG Bagger, Meronis, Animoso, Alpha. Ook al hadden we wel eens een discussie over een vlag of een gordijn voor het raam van jullie ruimte in het kader van de transparantie van Avans, het werd altijd uitgepraat en opgelost. Super hoe jullie je in je vrije tijd inzetten voor je medestudenten!

- Belangrijk voor mij was naast alle externe contacten zeker de samenwerking met de conciërges, technische dienst, de telefonistes, de winkel/repro, de postkamer, de ict-medewerkers, de av-dienst, roostering- evenementen en tentaminering, de surveillanten, schoonmaakdienst, en de uitzendkrachten,. Zonder al deze mensen was het mij nooit gelukt!

Voor een organisatie is het van het grootste belang dat 's ochtends de poort en de

deuren open zijn, het licht brandt, de verwarming aan is, de koffie klaar staat, de

receptie bezet is, de winkel en de repro open zijn, de post wordt bezorgd, dat de

schoonmaakdienst alles schoonmaakt, de ict- en av-medewerkers er zijn en de

lokalen ingeroosterd kunnen worden. Zonder al deze mensen kunnen de studenten

geen onderwijs krijgen en kunnen er geen rapportages gemaakt worden door het

Management voor de Raad van Bestuur. Vergelijk het bovenstaande met ons

gebouw; de stenen en de fundering zijn stevig genoeg; maar belangrijk is het cement

er tussen, laat dat niet afbrokkelen. Blijf het goed in de gaten houden, anders stort het

gebouw in!